

בש"פ 633/18 - מדינת ישראל נ' אבנר הררי

בש"פ 633/18 - מדינת ישראל נ' אבנר הרריעליון

בש"פ 633/18

מדינת ישראל

נגד

אבנר הררי

בבית המשפט העליון

[07.03.2018]

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 -

תפ"ח 53698-03-17 בית משפט המחוזי בתל אביב-יפו

בשם המבקשת:

עו"ד דגנית כהן ויליאמס

בשם המשיב:

עו"ד אלון דוידוב; עו"ד איתן סבג

תאריך הישיבה:

י"ט באדר התשע"ח (6.3.2018)

החלטה

1. בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. נגד המשיב (להלן: הררי) הוגש כתב אישום בעבירות של ניסיון רצח; קשירת קשר לביצוע פשע; ניסיון להרוס נכס בחומר נפץ; סחיטה באיומים; איום בכתב לרצוח; ומגוון עבירות נשק, בכלל זה יצור, נשיאה, והחזקה. העבירות המיוחסות להררי בוצעו לכאורה בצוותא חדא עם הנאשם 1 בכתב האישום (להלן: בן דוד). בתמצית שבתמצית, בכתב האישום שהוגש לבית המשפט המחוזי ביום 24.3.2017 יוחסו להררי שני אישומים שונים. במסגרת האישום הראשון (האישום השלישי בכתב האישום), מתואר כי הררי קשר קשר עם בן דוד להניח מטען חבלה במכוניתה של הזמרת מרגלית צנעני, וזאת מכיוון שמאנה להשמיע את שיריו בתחנת הרדיו שבה עבדה, כדי להפחידה, ולהטיל אימה עליה ועל מנהל תחנת הרדיו. בן דוד הכין מטען חבלה, הניחו במכוניתה של גב' צנעני, דקות לאחר מכן פוצצו באמצעות משדר שנשא באמתחתו, נזק נגרם למכונית; כל זאת, על דעת הררי ובהנחייתו. במסגרת האישום השני (האישום הרביעי בכתב האישום), מתואר כיהררי ובן דוד קשרו קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה לגרום למותו של שחקן הכדורגל קובי מוסא. בהתאם לכך, על דעת הררי ובהנחייתו, הכין בן דוד מטען חבלה, ניסה במספר הזדמנויות להניחו במכוניתו של מוסא, לבסוף הצליח לעשות כן, אולם המטען לא התפוצץ מכיוון שכן דוד נעצר על-ידי המשטרה בטרם הספיק להפעילו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצרם של הררי ובן דוד עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטה מיום 24.3.2017 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת באי-כוחם של השניים, והורה על דחיית הדיון בבקשה, וזאת על מנת לאפשר לבאי-הכוח לצלם וללמוד את חומר החקירה הרב שקיים בתיק. בדיון ביום 3.4.2017 ציין ב"כ המדינה כי טרם הועברו מלוא חומרי החקירה לסנגורים, ועל כן הורה בית המשפט המחוזי על דחייה נוספת של הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ליום 9.5.2017. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 23.4.2017 נדחה מועד זה בשלישית, ליום 21.5.2017. ביום 17.5.2017 הגיש בא-כוחו של הררי בקשה לדחיית הדיון בחודש ימים, בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה, והדיון נקבע ליום 20.6.2017. ביום 19.6.2017 הגיש בא-כוחו של הררי בקשה נוספת לדחייה בת חודש-ימים, גם זו נתקבלה; הדיון נקבע ליום 19.7.2017.

4. בדיון שנערך בבית המשפט המחוזי ביום 19.7.2017 טענו באי-כוחם של הררי ובן דוד כי יש לשחרר את השניים לאלתר מן המעצר, מפני שהמדינה טרם העבירה להם 'תעודת חיסיון', ממשיכה להעביר להם חומרי חקירה, וזאת על-אף העובדה שעברו כ-4 חודשים ממועד הגשתו של כתב האישום. בית המשפט המחוזי דחה בקשה זו, הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינם של השניים, וקבע כי דיון בשאלת קיומן של 'ראיות לכאורה' יתקיים ביום 14.8.2017 (החלטת השופט ג' גונטובניק מיום 19.7.2017). על החלטה זו הגישו הררי ובן דוד ערר לבית משפט זה, אשר נדחה בהחלטת השופט י' עמית (בש"פ 5984/17 בן דוד נ' מדינת ישראל (1.8.2017)).

5. מספר ימים עובר למועד הדיון בשאלת קיומן של 'ראיות לכאורה', הגישו באי-כוחם של הררי ובן דוד בקשת דחייה נוספת, בית המשפט המחוזי נעתר לבקשתם, והדיון נקבע ליום 7.9.2017. מועד זה נדחה אף הוא לבקשת באי-כוחו של הררי, חרף התנגדותו של ב"כ המדינה, הדיון נקבע ליום 18.10.2017; בדיון זה הודיעו באי-כוחו של הררי לבית המשפט המחוזי כי הם חולקים על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, ולפיכך ב"כ הצדדים החלו משמיעים את טענותיהם בעניין. שמיעת טענות אלו התארכה אף היא בשל בקשה לדחיית מועד דיון שהגישו באי-כוחו של הררי.

6. משחלפו תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית משפט זה בקשה להארכת מעצרו של הררי לפי סעיף 62(א) לחוק המעצרים. בהחלטה מיום 14.12.2017 הורה השופט י' אלרון, בהסכמת ב"כ הצדדים, על הארכת מעצרו של הררי ב-40 ימים, עד יום 1.2.2018, "וזאת על מנת לאפשר לבית המשפט קמא למצות את ההליך בבקשה למעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 9640/17 מדינת ישראל נ' בן דוד (14.12.2017)). ואכן, שמיעת טיעוני הצדדים בעניין הראיות לכאורה הושלמה ביום 31.12.2017, לבאי-כוחו של הררי ניתנו 7 ימים להגיש 'סיכום הפניות לחומר החקירה', ונקבע מועד למתן החלטה - 18.2.2018. ביום 21.1.2018, הוגשה הבקשה דנן, מועד לדיון בה נקבע ליום 28.1.2018, ואולם מועד זה נדחה, פעם ופעמיים, לבקשתם המוסכמת של ב"כ הצדדים, וזאת בהמתנה להחלטת בית המשפט המחוזי בשאלת הראיות לכאורה. ביני לביני, מעצרו של הררי הוארך בהסכמת הצדדים.

7. החלטת בית המשפט המחוזי בשאלת קיומן של ראיות לכאורה טרם ניתנה, הדיון בעניין נדחה שלוש פעמים 'עקב אילוצים מערכתיים' של בית המשפט; נכון לעת הזאת נקבע המועד ליום 12.3.2018 בשעה 11:30. בנסיבות הללו, באי-כוחו של הררי לא הסכימו להארכה נוספת של המעצר.
8. בדיון לפני אתמול עמדו באי-כוח הצדדים על התקדמותו של ההליך העיקרי. עד כה התקיימו 12 ישיבות הוכחות, במהלכן העידו כ-40 מתוך כ-200 עדי התביעה, וקבועה ישיבת תזכורת לקביעת מועדי הוכחות נוספים. אשר לבקשה דן להארכת מעצרו של הררי, טענה ב"כ המדינה כי המעשים החמורים המיוחסים לו; מסוכנותו הרבה; תסקיר המעצר השלילי שהוגש בעניינו לבית המשפט המחוזי; ועברו הפלילי המכביד (25 הרשעות קודמות בגין ריצה 19 מאסרים בפועל) - כל אלו מחייבים את הארכת מעצרו. העדרה של החלטה בעניין הראיות לכאורה אינה יכולה לבוא על חשבון שלום הציבור ובטחונו. עוד טענה ב"כ המדינה, כי ביום 27.2.2018 הוגש כתב אישום נוסף נגד הררי בעבירה של הדחה בעדות, אשר לכאורה בוצעה בעודו במעצר. באי-כוחו של הררי מצדו אינו חולק על עצם קיומה של מסוכנות, ברם, לטענתו מדובר בבקשה חסרת תוקף חוקי, חסרת 'אח ורע' - מצב חריג שבו נאשם עצור כשנה מבלי שניתנה החלטה בעניינו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה - די בכך כדי להורות על שחרורו מן המעצר. דיון והכרעה
9. למקרא הבקשה, לאחר עיון בנספחיה, ולמשמע דברי ב"כ הצדדים בדיון לפני, באתי לכלל מסקנה כי יש להעתר לבקשת ב"כ המדינה, ולהאריך את מעצרו של הררי בתשעים ימים נוספים, בסייג, כפי שיפורט להלן.
10. כידוע, לשם הכרעה בבקשה להארכת מעצר נדרש בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו לחירות, לבין האינטרס שבשמירה על שלום הציבור ובטחונו ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 796/18 מדינת ישראל נ' זידאת, פסקה 5 (31.1.2018)). "האיזון מושפע, בין היתר, ממידת המסוכנות; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; מתקופת השהייה במעצר; מקצב התקדמותו של ההליך העיקרי; ומזהותו של הגורם האחראי להתמשכות ההליכים" (בש"פ 4659/14 מדינת ישראל נ' אלימלך, פסקה 14 (31.7.2014)).
- בנדון דידן, המסוכנות הנשקפת מהררי לשלום הציבור ולבטחונו - רבה; גם באי-כוחו לא הכחישה. עברו הפלילי המכביד, מאסריו הקודמים המרובים, כתב האישום האחרון שהוגש נגדו - כל אלו מדברים בעד עצמם. אמנם נכון, 'אילוצים מערכתיים' של בית המשפט המחוזי מעכבים כיום את מתן ההחלטה בשאלת הראיות לכאורה. ברם, ראוי לזכור ולהזכיר, לא רק אילוצים אלו הם שהביאו למצב הבלתי רצוי שבו אנו מצויים, אלא גם - ואולי בעיקר - בקשות דחייה חוזרות ונשנות שהגישו באי-כוחו של הררי גרמו להתמשכות ההליכים. גבי דידי, נוכח האמור, בייחוד בשל המסוכנות הרבה הנשקפת מהררי, ובשים לב לתסקיר המעצר השלילי שהוגש לבית המשפט המחוזי בעניינו, יש להעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו. ודוק: אין מדובר במעצר בלתי-חוקי כנטען, משום שעד כה הוארך המעצר בהסכמה. יחד עם זאת, העובדה כי עד כה אין החלטה שיפוטית בנושא הראיות לכאורה - מעיקה.
11. החלטה בנושא הראיות לכאורה צפויה להינתן כאמור בבית המשפט המחוזי ביום 12.3.2018. אם תהיה דחיה נוספת, ולא תינתן החלטה במועד זה, כי אז הדבר יהווה עילה להגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטה דנן; ככל שתוגש בקשה שכזו, מזכירות בית המשפט תביאה לדיון לפני.
12. מעצרו של המשיב מוארך אפוא בזאת בתשעים ימים החל מיום 2.2.2018, או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם. ניתנה היום, כ' באדר התשע"ח (7.3.2018).